

Dániel könyve – Negyvenhatodik संख्या

A Nyugalom és Felüdülés

Jeff Pippenger

2024-01-10

Kit tanítson ismeretre, és kivel értesse meg a tanítást? Azokkal-e, akiket elválasztottak a tejtől, és elszakítottak az emléktől? Mert parancsot parancsra kell adni, parancsot parancsra; sort sorra, sort sorra; itt egy keveset, amott egy keveset. Bizony, dadogó ajakkal és idegen nyelven fog szólni e néphez. Akiknek ezt mondta: Ez a nyugalom, amelyben nyugalmat adhattok a megfáradtnak; és ez a felüdülés; de nem akartak hallani. Ezért az Úr beszéde ilyen lett számukra: parancs parancsra, parancs parancsra; sor sorra, sor sorra; itt egy kevés, amott egy kevés; hogy menjenek, és hanyatt essenek, és összetöressenek, és törbe essenek, és megfogassanak. Ezért halljátok az Úr beszédét, csúfolódó férfiak, akik uralkodtok e népen, amely Jeruzsálemben van. Mivel ezt mondjátok: Szövetséget kötöttünk a halállal, és a Seollal egyezségre léptünk; ha átvonul az eláradó ostor, nem ér el minket; mert a hazugságot tettük menedékünké, és a hamisság alá rejtőztünk el: azért így szól az Úr Isten: Íme, Sionban alapul követ teszek le, megpróbált követ, drága szegletkövet, biztos alapot; aki hisz, nem fut el. Az ítéletet is mérőzsinórrá teszem, és az igazságot függőórná; és a jégeső elsőpri a hazugság menedékét, és a vizek elárasztják a rejtekhelyet. És a halállal kötött szövetségetek semmissé lesz, és a Seollal kötött egyezségetek nem áll meg; amikor átvonul az eláradó ostor, eltapostattok általa. Ézsaiás 28:9–18.

1863-ban a Jeruzsálemet uraló csúfolódó férfiak fokozatos munkába kezdtek, hogy elfedjék Miller drágaköveit, és hamis pénzekkel és ékkövekkel helyettesítsék azokat. Ezzel „szövetséget kötöttek a halállal”, a „hazugságot” tették „menedéküké”, és „a hamisság alá” „rejtőztek”. Ám próbára kellett tételniük az „üdvös nyugalom” és a „felüdülés” utolsó napi üzenetével, amelyről Péter beszél az Apostolok cselekedetei könyvében.

Ám azokat, amiket Isten előre megjelentett minden prófétája szája által, hogy a Krisztusnak szenvednie kell, ekképpen teljesítette be. Tartsatok tehát bűnbánatot, és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy eljöjjenek a felüdülés idei az Úr színétől; és elküldje Jézus Krisztust, aki néktek előre hirdettetett: akit az égnei kell befogadnia mindaddig, míg eljön mindenek helyreállításának ideje, amelyről Isten szólt minden ő szent prófétájának szája által a világ kezdete óta. Mert Mózes valóban ezt mondta az atyáknak: Prófétát támaszt néktek az Úr, a ti Istenetek, a ti atyátokfiai közül, hozzám hasonlót; őt hallgassátok mindenben, amit csak szól néktek. És léssen, hogy minden lélek, amely nem hallgat arra a prófétára, kiirtatik a nép közül. És mind a próféták is Sámuelettől fogva és azután következőleg mindazok, akik szóltak, szintén ezekről a napokról jövendöltek. Cselekedetek 3:18–24.

Péter azonosítja, hogy valamennyi próféta a felüdülés idejéről és a késői esőről szólt, Ézsaiás pedig azt az osztályt azonosítja, amely elutasítja a felüdülés végső idejét, amely a vizsgálati ítélet lezárulásakor következik be, amikor a bűn eltörlése folyik, és a késői eső hull. Abban az időben az az osztály, amely a halállal kötött szövetséget, amelyre Ézsaiás utal, Péter szerint „ki fog irtatni a

nép közül”. White testvérnő gyakran foglalkozik Ézsaiás nyugalmanak és felüdülésének éppen ezzel az idejével.

„Az az angyal, aki egyesül a harmadik angyal üzenetének hirdetésében, az egész földet be fogja világítani dicsőségével. Itt egy világméretű kiterjedésű és rendkívüli erejű mű van megjövendőlvé. Az 1840–44-es adventmozgalom Isten hatalmának dicsőséges megnyilatkozása volt; az első angyal üzenete eljutott a világ minden missziós állomására, és némely országban akkora vallási érdeklődés mutatkozott, amilyenhez foghatót a tizenhatodik századi reformáció óta egyetlen földön sem tapasztaltak; de mindezt felül fogja múlni a hatalmas mozgalom a harmadik angyal utolsó figyelmeztetése alatt.

„A munka hasonló lesz a pünkösöd napján végzetthez. Amiként a „korai eső” adatott, a Szentléleknek az evangélium kezdetén való kitöltetések, hogy előidézzék a drága mag sarjadását, úgy adatik majd a „késői eső” annak végén a termés beérésére. „Akkor megismerjük, ha törekszünk megismerni az Urat: kijövele bizonyos, mint a hajnal; és eljön hozzánk, mint az eső, mint késői és korai eső a földre.” Hóseás 6:3. „Örvendjétek azért, Sion fiai, és örüljétek az Úrban, a ti Istenetekben; mert megadta néktek az őszi esőt igaz mérték szerint, és esőt bocsát reátok, korai esőt és késői esőt.” Jóel 2:23. „Az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az Én Lelkemből minden testre.” „És léssen, hogy mindaz, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik.” Cselekedetek 2:17, 21.

„Az evangélium nagy műve nem kisebb isteni erőmegnyilvánulással fog zárulni annál, amely kezdetét jellemezte. Azok a próféciák, amelyek az evangélium kezdetén a korai eső kitöltetésekkel teljeselek be, ismét be fognak teljeselek a késői esőben annak lezárulásakor. Ezek azok az „üdítő idők”, amelyekre Péter apostol előretekintett, amikor ezt mondta: „Bánjátok meg azért és térjétek meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy eljöjjenek a felüdülés idei az Úrnak színétől; és elküldje Jézus Krisztust.” Cselekedetek 3:19, 20.” A nagy küzdelem, 611.

A próba a késői eső módszertanán alapul, amelyet az „egymásra épülő sorok” jelképeznek. A próbára tevő üzenetet olyan őrállók közvetítik, akik „más nyelvűek”, és akiket úgy ábrázol a kijelentés, mint akiknek „dadogó ajkuk” van. A késői eső próbára tevő üzenetét olyan őrállók közvetítenék, akik nem az elhajlott protestantizmus és a katolicizmus módszertanában részesültek kiképzésben, amelyet az adventizmus lázadásának egész története során magáévá tett.

„Nincs már messze az idő, amikor a próba minden lélekre elérkezik. A fenevad bélyegét ránk fogják kényszeríteni. Azok, akik lépcsőről lépésre engedtek a világi követeléseknek, és alkalmazkodtak a világi szokásokhoz, nem fogják nehéznek találni, hogy inkább engedjenek a fennálló hatalmaknak, semmint hogy kitenniük magukat gúnynak, sértésnek, börtönnel való fenyegetésnek és halálnak. A küzdelem Isten parancsolatai és az emberek parancsolatai között folyik. Ebben az időben az arany el fog különülni a salaktól az egyházban. Az igazi kegyesség világosan meg fog különböztethetővé válni annak látszatától és csillogó külsőségétől. Sok csillag, amelyet ragyogásáért csodáltunk, akkor sötétségbe hullva kialszik. A polyva, mint a felhő, elragadtatik a szél által, még olyan helyekről is, ahol mi csak gazdag búzával telt szérűket látunk. Mindazok, akik magukra öltik a szentély ékességeit, de nincsenek Krisztus igazságosságába öltözve, saját mezítelenségük szégyenében fognak megjelenni.”

„Amikor a gyümölcsstelen fákat mint a földnek terhére levőket kivágják, amikor a hamis atyafiak sokaságát megkülönböztetik az igazaktól, akkor a rejtettek láthatóvá lesznek, és hozsannázva sorakoznak Krisztus zászlaja alá. Azok, akik félénkek és önmagukban bizalmatlanok voltak, nyíltan vallást tesznek Krisztus és az Ő igazsága mellett. A gyülekezetben a leggyengébbek és leghabozóbbak olyanok lesznek, mint Dávid — készek cselekedni és merészelni. Minél mélyebb az éjszaka Isten népe számára, annál ragyogóbbak a csillagok. Sátán kegyetlenül zaklatja majd a hűségeseket; de Jézus nevében több mint győztesen kerülnek ki. Akkor Krisztus egyháza úgy jelenik meg, mint amely „szép, mint a hold, tiszta, mint a nap, és rettenetes, mint a zászlós hadsereg.””

„Az igazság magvai, amelyeket a missziói erőfeszítések vetnek, akkor kihajtanak, kivirágoznak és gyümölcsöt teremnek. Lelkek fogadják majd el az igazságot, akik elviselik a nyomorúságot, és dicsőítik Istent azért, hogy Jézusért szenvedhetnek. »E világon nyomorúságotok lészen: de bízzatok; én meggyőztem a világot.« Amikor az eláradó ostor végigsöpör a földön, amikor a szórólapát megtisztítja Jehova szerűjét, Isten lesz népének segítése. Sátán diadaljelei magasra emeltethetnek, de a tiszták és szentek hite nem retten meg.”

„Illés elhívta Elizeust az eke mellől, és rávetette felszentelésének palástját. Erre a nagy és ünnepélyes munkára művelt és előkelő férfiak kaptak meghívást; ha kicsinyek lettek volna a saját szemükben, és teljesen az Úrban bíztak volna, Ő megtisztelte volna őket azzal, hogy diadalmasan hordozzák zászlaját a győzelemre. Ők azonban elszakadtak Istentől, átengedték magukat a világ befolyásának, és az Úr elvetette őket.

„Sokan felmagasztalták a tudományt, és szem elől tévesztették a tudomány Istenét. Nem így volt ez az egyházzal annak legtisztább korszakaiban.”

„Isten a mi napjainkban olyan munkát fog véghezvinni, amelyre csak kevesen számítanak. Felemel és felmagasztal közöttünk olyanokat, akiket inkább az Ő Lelkének kenete tanít, mint a tudományos intézmények külső képzése. Ezeket az eszközöket nem szabad megvetni vagy elítélni; Isten rendelte azokat, de csupán a külső képesítéseket nyújthatják. Isten nyilvánvalóvá teszi, hogy nem függ tanult, önhitt halandóktól.” Testimonies, 5. kötet, 81–82.

A „kiáradó ostor” a vasárnaptvörvény jelképe, amely a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében említett nagy földrengés órájában kezdődik. Ez a vasárnaptvörvénnyel kapcsolatos próbaidő fokozatos előrehaladását jelképezi.

„Az idegen nemzetek követni fogják az Egyesült Államok példáját. Bár ő jár elől, ugyanaz a válság fog rászakadni a mi népünkre a világ minden részén.” Testimonies, 6. kötet, 395.

Közvetlenül a vasárnaptvörvény előtt Miller álmának hamis érméit kisöprik az ablakon, miként a laodiceai adventistákat is kiköpi az Úr a szájából. Ekkor az egyház zászlóul emeltetik fel, „szép, mint a hold, tiszta, mint a nap, és rettenetes, mint a zászlós tábor”. Ézsaiás üzenete, amely „más nyelvből” és „dadogó ajkáról” hangzik fel, azokat jelképezi, akik felemeltetnek és felmagasztaltatnak, és akiket az Ő Lelkének kenete tanít, nem pedig a tudományos intézmények külső képzése. Efraim részegei nem állják ki a „sort sorra, szabályt szabályra” próbáját, mert

odavan bölcseik bölcsessége. Számukra a prófécia olyan könyvvé lett, amely le van pecsételve.

Az a történelem, amelyről Péter szerint Sámuelről fogva valamennyi próféta szólt, több szemléletes példával szolgál azon adventisták pusztulására, akik elutasítják a késői eső üzenetét; de nem testi halált szenvednek a vasárnaptörvény idején, hanem lelki halált, amelyet annak valóságára való ráébredés kísér, hogy örökre elveszettek, miként azt a balga szüzek példázzák, akik Ámos könyvében annak felismerésére ébrednek, hogy elveszettek.

Íme, napok jönnek — ezt mondja az Úr Isten —, amikor éhséget bocsátok e földre; nem kenyér utáni éhséget, sem víz utáni szomjúságot, hanem az Úr igéinek hallása után. És vándorolni fognak tengertől tengerig, és északtól fogva napkeletig; ide-oda futkosnak, hogy keressék az Úr igéjét, de nem találják meg. Azon a napon a szép szüzek és az ifjak elájulnak a szomjúságtól. Akik Samária bűnére esküsznek, és ezt mondják: Él a te istened, Dán! és: Él Beérseba útja! — azok elesnek, és többé fel nem kelnek. Ámós 8:11–14.

Miután a vasárnaptörvény órájára az „eláradó ostor” jelképével utalt, Ézsaiás azoknak a továbbra is fennálló félelmét és szorongását veszi szemügyre, akik szövetséget kötöttek a halállal.

És a halállal kötött szövetségek semmivé lesz, és a Seollal való egyezségek nem áll meg; amikor az eláradó ostor végigvonul, eltapostatok általa. Valahányszor végigmegy, megragad titeket; mert reggelről reggelre átvonul, nappal és éjjel; és puszta rettegés lesz megérteni e híradást. Ézsaiás 28:18, 19.

A Miller drágakövei által jelképezett tudás gyarapodásának megértése akkor már nem lesz hozzáférhető, ám a fokozatos vasárnaptörvényi válságról szóló jelentés „megértése” azonosítani fogja, hogy a halállal kötött szövetségük semmissé tétetett. Akik „a hazugság alatt” rejtőztek el, akkor majd felismerik, hogy „az Úr Isten” „a Sionban alapul egy követ, egy megpróbált követ, drága szegletkövet, erős alapot” vetett, de akkor már túl késő lesz. Azok a hazugságok, amelyek alá a történelem folyamán előrehaladva rejtőztek, akkor elsöpretnék. E nyilvánvaló hazugságok közül sok könnyen felismerhető az Ulai folyóról szóló látomásban.

A milleriták, Dániel könyve második fejezetének értelmezésével összhangban, a Dániel nyolcadik fejezetében szereplő királyságokat ugyanazokkal a királyságokkal azonosították, amelyeket a hetedik fejezet ábrázol. A két fejezet közötti különbség az, hogy a hetedik fejezet a királyságok politikai elemeit jeleníti meg, míg a nyolcadik fejezet a királyságok vallási elemeit ábrázolja. Ezért Dániel nyolcadik fejezete a szentélyre vonatkozó kifejezésekkel van bemutatva.

Dániel nyolcadik fejezete szentélyszimbolikát alkalmaz a királyságok ábrázolására, de a fejezetben megjelenített minden egyes szentélyszimbólum megrontott, ezáltal különbséget téve Krisztus igaz vallása és Sátán hamis vallása között. A kos olyan állat volt, amelyet Isten szentélyében áldozatul használtak, de minden szentélybeli áldozatnak tökéletesnek kellett lennie. A nyolcadik fejezet kosát alkalmatlanná tette arra, hogy Isten szentélyében áldozatként használják, mert szarvai nem voltak egyformák.

Azután felemeltem szemeimet, és láttam, és íme, a folyó előtt egy kos állott, amelynek két szarva volt; és a két szarv magas volt, de az egyik magasabb volt a másiknál, és a magasabbik

később nőtt ki. Dániel 8:3.

Egy két különböző hosszúságú szarvval rendelkező kost nem engedtek volna meg áldozatul Isten szentélyében, de a jelképrendszer nem Isten igaz vallására, hanem Sátán hamis, a pogányságban megnyilvánuló vallására utal. A következő királyságot egy kecskebak jelképezte, amely szintén szentélyi áldozat, de ismét torzult formában jelent meg, mert egy szarv volt a szemei között, nélkülözve azt a szimmetriát, amely a szentélyi áldozattól megkívánt tökéletességhez tartozik.

És miközben figyeltem, íme, egy kecskebak jött napnyugat felől az egész föld színén, és nem érintette a földet; és a baknak egy tekintélyes szarva volt a szemei között. Dániel 8:5.

Végül a kecskebak szarva letörtetett, és négy szarvat hozott elő, ami szintén alkalmatlanná teszi azt arra, hogy Isten szentélyében áldozatul szolgáljon.

Azért a kecskebak igen nagygyá lett; és mikor megerősödött, a nagy szarv letörtetett; és annak helyére négy nevezetes szarv támadt az ég négy szele felé. Dániel 8:8.

Dániel nyolcadik fejezete úgy kezdődik, hogy Babilon királysága nincs jelképpel megjelenítve. Babilon, a bibliai prófécia első királysága, már biblikusan megerősítést nyert a második és a hetedik fejezet két tanúbizonysága által; a nyolcadik fejezetben azonban Babilon szándékosan el van rejtve, hogy hangsúlyt kapjon a pápaság azon prófétai jellemzője, miszerint halálos sebet kap, amely végül begyógyul. A halálos seb elszenvedésétől annak begyógyulásáig terjedő időszakban a pápaság prófétai értelemben rejtve van, vagy el van feledve. Ezt az elrejtést Nebukadneccar királyságának elvétele, majd későbbi helyreállítása is jelképezte.

Dániel nyolcadik fejezete a második királyság közvetlen jelképével kezdődik, bemutatva a médo-perzsa királyságot jelképező kost, amelyet a megrontott bak követ, amely Görögország királyságát jelképezi. Ezután a négy szél közül az egyikből, amely felé Görögország négy szarva széthullott, Dániel egy kis szarvat lát, amely Róma negyedik királyságát jelképezi. A kis szarv Róma mindkét szakaszát jelképezi, amelyek négy versben vannak ábrázolva. A pogány Rómát a kis szarv hímnemben, a pápai Rómát pedig a kis szarv nőnemben jelképezi.

És egyikükből előtört egy kis szarv, amely igen nagygyá lett dél felé, kelet felé és a dicső föld felé. És nagygyá lett egészen az ég seregéig; és a seregnak és a csillagoknak egy részét a földre vetette, és azokat megtaposta. Sőt még a sereg fejedelméig is felmagasztalta magát, és tőle elvétellett a mindennapi áldozat, és szentélyének helye lerontatott. És sereg adatott neki a mindennapi áldozat ellen a törvényszegés miatt, és a földre vetette az igazságot; és cselekedett, és jó szerencséje volt. Dániel 8:9–12.

A Róma kis szarva, amely a kilencedik versben lép be az elbeszélésbe, hímnemű alakban van ábrázolva, majd a tizedik versben a kis szarv nőnemű alakban jelenik meg, azután a tizenegyedik versben a kis szarv hímnemű alakban van ábrázolva, végül a tizenkettedik versben a kis szarv ismét nőnemű alakban jelenik meg.

Dániel nyolcadik fejezete elrejtí az első királyságot; a következő két királyság ezután a megszenteltelenített szentély vadállataiként jelenik meg, a negyedik királyság pedig egy szarv által van ábrázolva. A szarv prófétai értelemben romlott, mert előbb férfiként, majd nőként, aztán

ismét férfiként, végül pedig nőként tűnik fel.

Az asszony ne viseljen férfihoz tartozó öltözetet, és a férfi se öltözzön magára asszonyi ruhát; mert mindazok, akik ilyet cselekszenek, utálatosságok az Úr előtt, a te Istened előtt. 5Mózes 22:5.

A pogány Róma kis szarvának férfi megnyilvánulása a kilencedik és a tizenegyedik versben található, míg a pápai Róma kis szarvának női megnyilvánulása a tizedik és a tizenkettedik versben. A kis szarv neve Dániel szavainak az eredeti szöveg szintjén való vizsgálata által ismerhető fel, amit Miller nem láthatott, mert ő csak Cruden-féle konkordanciát használt, Cruden konkordanciája pedig semmiféle tájékoztatást nem ad az eredeti nyelvről. A nemek váltakozását e négy versen keresztül a King James Biblia fordítói felismerték, és meg is őrizték a nemeket ebben a szakaszban, ha tudod, mit kell keresned.

A fordítók felismerték a kilencediktől a tizenkettedik versig terjedő szakasz férfi- és nőnemű kis szarva közötti különbséget, és e különbséget az „az” szóval adták vissza. Az „az” szó használatos a kis szarvra, amikor az nőnemű alakban áll. Lásd Dániel könyve nyolcadik fejezetének tizedik versét:

És nagyra növekedett egészen az ég seregéig; és a seregből is, a csillagokból is némelyeket a földre vetett, és azokat megtaposta. Dániel 8:10.

„Nagyra növekedett”, és „levetette”, ily módon azonosítva a kis szarvat az asszonnyal. A tizenkettedik vers ezt mondja:

És sereg adatott neki a mindennapi áldozat ellen a törvényszegés miatt, és a földre vetette az igazságot; és cselekedett, és boldogult. Dániel 8:12.

A tizenkettedik versben a „neki” szó hozzá van téve, és nem ábrázolja pontosan a kis szarvat, mert a versben a kis szarvat kétszer is „az” jelöli, tehát a nőnemet képviseli. A fordítók nyilvánvalóan felismerték Dániel nemre vonatkozó megkülönböztetését, de nem voltak bizonyosak abban, mit szándékozott Dániel, ezért megkísérelték a kis szarvat a versben hímneművé tenni azáltal, hogy hozzáadták a dőlt betűs „neki” szót, ezt azonban Dániel tényleges szavai nem támasztják alá. Szavai a kis szarvat nőneműként azonosítják, és „az” (a nőnemű kis szarv) a földre vetette az igazságot, és „az” (a nőnemű kis szarv) cselekedett és gyarapodott.

A kilencedik versben a „kis szarv” kifejezés hímnemben áll, és a pogány Rómát jelképezi. A „négy szél” egyikéből támadt, amelyekre a görög birodalom feloszlott. A versben, a történelemmel összhangban, a pogány Róma három földrajzi területet hódított meg, miközben elfoglalta helyét a föld trónján.

És egyikükből egy kis szarv támadt, amely igen nagyra növekedett dél felé, kelet felé és a dicső föld felé. Dániel 8:9.

A tizenegyedik versben (amely az egyik fő ütközőpontja „a mindennapi” körüli vitának) a kis szarv „ő”, „neki” és „az ő” alakokban jelenik meg.

Sőt, még a sereg Fejedelméig is felfuvalkodott, és általa elvételre a mindennapi áldozat, és az ő szenthelyének helye lerontatott. Dániel 8:11.

Ezt a tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„Isten ígében minden alapulnak megvan a maga helye, minden ténynek megvan a maga jelentősége. És a teljes szerkezet, mind felépítésében, mind kivitelezésében, bizonyosságot tesz Szerzőjéről. Ilyen szerkezetet a Végtelenén kívül semmiféle értelem nem tudott volna sem elgondolni, sem megalkotni.” Education, 123.